

הדלקת נרות: 19:12
צאת השבת: 20:13

בנשיאות הצדיק מיבנאל כ"ק מוהרא"ש שליט"א

יז' אייר ה'תשע"ד גיליון: 287 www.breslevcity.co.il hkodesh09@gmail.com

שיחות מוהרא"ש נ"י

רביז"ל סיפר בספר סיפורי מעשיות מעשה ג': "מעשה בחכם אחד, קודם מותו קרא את בניו ומשפחתו וצוה אותם להשקות אילנות", והסביר מוהרא"ש נ"י כי להשקות אילנות הוא לקרב נשמות ישראל אל השם יתברך, כי איש הישראלי נמשל לעץ, וכמו שכתוב (דברים כ'): כי האדם עץ השדה וגו', וצריכים להשקות אותו עם מימי התורה והתפילה, כדי שיגדל ויצמח לאילן טוב ויפה, כי עץ צריך הרבה השקאה וטיפול כדי שיצמח לאילן בריא וחזק, ויתן פירות טובים ומתוקים, וכל גן צריך בעל שדה מומחה שיעסוק בצרכי האילנות הגדלים שם, להשגיח על כל הצטרכותם, ו"בעל השדה" הוא הצדיק האמת שעוסק בתיקון נשמות ישראל, ויודע בדיוק מה כל נשמה צריכה לפי שורשה וענינה, ומוסר נפשו להביא אותם לתיקונם (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סי' ס"ה), והנה "בעל השדה" גם מצוה לאנשיו שיעסקו בהשקאת אילנות, כי יש כח ביד כל אחד ואחד ממקורביו לקרב עוד נשמות ישראל אל השם יתברך, וכל אחד נעשה כמו שליח של הצדיק האמת שהוא "בעל השדה", ומקבל ממנו הרשאה לגמור עניניו ועסקיו (ליקוטי הלכות הרשאה הלכה ה'), וזה היה רצונו של רביז"ל שכל אחד מאנשי שלומינו יעסוק בקירוב נפשות אל שם יתברך, ואמר, שצריכים להשאיר תלמידים, ושאלו התלמידים יעשו תלמידים אחרים, וכן התלמידי תלמידים יאירו להלן יותר ויותר, וכן לדורי דורות (היי מוהר"ן סי' שע"ג), וכן אומר רביז"ל (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סי' י"ד), שצריכים להשקות אותם שהם מבחוץ, להודיע להם הדרך ילכו בה, ולקיים בהם (משלי ה') יפוצו מעיינותיך חוצה, כי יש הרבה נפשות שעומדים בחוץ, ומשתוקקים מאד לשמוע איזה דבור של אמונה והתחזקות, וכשאחד בא ומדבר עמהם, הרי מחיה אותם ממש, כי יש בני-אדם שיש להם יסורים גדולים ונוראים רחמנא לצלן, ואי אפשר להם לספר מה שבלבם, והם היו רוצים לספר, אך אין להם בפני מי לספר ולהשיח עמו את כל אשר עם לבבם, והם הולכים מלאים יסורים ודאגות, וכשבא אדם עם פנים שוחקות יכול להחיות אותם ממש, ולהחיות אדם אינו דבר ריק, כי הוא דבר גדול מאד.

פינת ההלכה

מי שהוא זקן בשנים, ואין ידוע לנו אם הגיע לגיל שבעים שנה, צריך לעמוד מפניו מספק, שספק תורה להחמיר. ומכל מקום בספק אם הוא בן ששים אין צריך להחמיר. וכן לגבי תלמיד חכם שספק אם הגיע להוראה הבקי ברוב התלמוד, בדברים הנוהגים למעשה ובעניני אבן העזר וחושן משפט, או לא, ספק דאורייתא לחומרא, וצריך לעמוד מפניו. אבל אם הוא אברך הלומד בכולל, ואינו יודע לפסוק הלכה, אין צריך לעמוד מפניו.

עוון גדול הוא לבנות תלמידי חכמים או לשנאותן ח"ו, וכל המבזה את החכמים אין לו חלק לעולם הבא, והוא בכלל כי דבר ה' בזה. ויש להזהר בזה מאד.

מענייני הפרשה

הסביר מוהרא"ש נ"י עפ"י דברי רבנו ז"ל (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ס), כי הנה עיקר חשיבות עבודת השם יתברך היא, כשהיא עם חיות והתעוררות כראוי, שלבו מתלהב מאד לדביקות השם יתברך, וכל חשקו ותשוקתו הם להכלל בו יתברך לגמרי, עד שצריך לצמצם התלהבות לבו שלא ישרף לגמרי, וכדי שיוכל לעבדו יתברך במצוות ומעשים טובים כראוי, ואז כל עבודתו עולה למעלה, וגורם נחת רוח להשם יתברך, מה שאין כן כשעבודתו בקרירות ובקטנות המוחין, אף על פי שלומד ומתפלל, ונדמה לבני אדם שהוא עובד את ה', אבל אין להשם יתברך נחת ממנו, ונשאר כל עבודתו למטה, כי עיקר עליית העבודה רק על ידי החכמה והשכל שיש בתוכה, שנותן בה חיות כדי שתוכל להתעלות, וכמו שכתוב (קהלת ז') החכמה תחיה את בעליה, אבל בלי חכמה ושכל, המוח ישן, ואין לה כח להתעלות, כדוגמת אדם ישן, שנשאר על מקומו ואינו יכול להתעלות, ולכן צריך תמיד לעורר עצמו מן השינה, ולהכניס חכמה ושכל וחיות בתוך עבודתו, ואז סימן שהוא ער ואינו ישן.

והנה עיקר התעוררות השינה מקבלים מן הצדיקים שבדור, כי הם חתיכת אש לוחטת, ותמיד בוערים להשם יתברך, וכל מי שמתקרב אליהם ושומע את דבריהם, גם נתעורר מאד לעלות ולהתדבק בו יתברך, ועיקר הסימן שאדם זוכה להתעורר מן השינה, כשמתחיל לדבר אל השם יתברך, ולפרש כל שיחתו לפני השם יתברך בתמימות ובפשיטות גמורה.

וקישר מוהרא"ש נ"י את הענין הנ"ל לפרשת השבוע בקשר נורא ונפלא מאד, כי הנה כתיב (ויקרא כ"ו) אם בחוקותי תלכו ואת מצותי תשמרו ועשיתם אותם, וכבר דקדקו רש"י וכל המפרשים, מהו ענין "אם בחוקותי תלכו", הרי קיום המצוות מפורש אחר כך בפסוק "ואת מצוותי תשמרו ועשיתם אותם", ומה מוסיף הפסוק "אם בחוקותי תלכו", והנה על פי דברי רביז"ל הנ"ל מובן הענין מאד, כי התורה מודיעה לנו שעיקר שלימות קיום המצוות הוא, כשהן נעשות בחיות ובהתלהבות כראוי, עד שיש להן כח להתעלות למעלה, שזהו אם בחוקותי "תלכו", שתעשו המצוות בהתעוררות כזאת שיהיה להן כח ללכת ולעלות לפני הקדוש ברוך הוא, וזה נכלל בדברי רש"י שכתב, "שתהיו עמלים בתורה", כי עמלות התורה מורה על עסק התורה בחיות ובכח כראוי, ובהתעוררות מן השינה, ולא כאדם הלומד ומתפלל מתוך שינתו בקטנות המוחין, כי זהו עיקר המעלה והחשיבות של התורה והעבודה, כשהיא בהתעוררות ובחיות אמיתית.

סיפורי צדיקים

מעשה בתלמיד-חכם אחד שנסע בספינה. באותה ספינה נסעו סוחרים עשירים, שהובילו עמם סחורות. היו הסוחרים מתגאים בסחורותיהם איש לפני רעהו ומתארים את העסקים המוצלחים שצפויים להם.

רק היהודי החכם ישב עם ספריו ולמד, ולא השתתף בשיחותיהם של הסוחרים. שאלו הסוחרים את היהודי: "האם גם אתה מוליך עמך סחורה?"

השיב החכם: "כן, אך סחורתי יקרה יותר מכל סחורותיכם". שמעו כך הסוחרים והתחילו לנסות לנחש איזו סחורה יקרה זו שמוביל עמו היהודי. אחד אמר: "ודאי הוא מוביל משי יקר". שני אמר: "אני חושב שיש עמו תכשיטי-זהב מרהיבים". שלישי אמר: "ואולי הוא נושא עמו יהלומים ואבנים יקרות אחרות?"

מרוב סקרנותם החלו לחפש את הסחורה. הם שאלו את רב-החובל היכן מצויה סחורתו של היהודי. אמר להם רב-החובל: "היהודי הזה לא הביא עמו שום סחורה". בדקו הסוחרים בחדרו, וראו שאין גם שם זכר לסחורה כלשהי. כך חיפשו וברקו ולא מצאו דבר.

לגלגו הסוחרים על היהודי: "לא סוחר אתה, אלא סתם עני שאין לו מאומה". אך החכם שתק ולא השיב להם מלה.

הספינה המשיכה במסעה ולפתע התנפלו שודדי-ים על האניה ולקחו את כל הסחורה שהיתה בה. הסוחרים העשירים נותרו בלי כסף ובלי רכוש, רק עם בגדיהם אשר לעורם.

אמר להם החכם: "עכשיו תיווכחו שסחורתי יקרה יותר משלכם".

כשהגיעו ליבשה, נכנס החכם לבית-המדרש והחל לשוחח בדברי-תורה עם יושבי בית-המדרש. הללו ראו מיד כי האורח הוא חכם גדול. מיהרו להזמין את כל תלמידי-החכמים, והאורח דרש לפניהם דרשה נפלאה ועמוקה.

אחרי הדרשה הכינו לכבודו סעודה גדולה וכיבדוהו כבוד רב. אחר החכם למארחיו: "אנא מכם, דאגו גם לסוחרים שבאו עמי בספינה, אשר שודדים גזלו מהם את כל סחורותיהם והשאירום בעירום ובחוסר-כל". שמעו היהודים בקולו, הכינו אכסניה לסוחרים ונתנו להם כסף שיוכלו לקנות אוכל ולחזור לבתיהם".

היו הסוחרים מלאי תודה לחכם, ובאו לבקש את סליחתו על שלגלגו עליו בהיותם בספינה. אמר להם: "הלא אמרתי לכם, שסחורתי יקרה יותר משלכם; הסחורה שלכם יכולה להינטל מכם, ואילו סחורתי קיימת לעד".

ועל כך אמר דוד המלך: "טוב לי תורת-פיך מאלפי זהב וכסף"

אמרי מוהרא"ש

מוהרא"ש נ"י אמר: שצריכים לבקש הרבה רחמים מהקב"ה שיזכה להשאר אצל רבינו ז"ל כי בזה העולם עובר על כל אחד מה שעובר משברים וגלים ובכל יום ויום יש לכל אחד נסיונות אחרים ונכנס בו עקמומיות וקושיות עליו יתברך וכן נשבר ממקרי ומפגעי הזמן והיות שכל סוד ההתגלות של רבינו ז"ל הוא גילוי אלוקות במדריגה הכי העליונה ועל כן צריכים רחמים רבים בכל יום ויום שישאר אצל רבינו ז"ל כי הבעל דבר עושה כל מיני פעולות שבעולם לרחק מרבינו ז"ל. (רסז)

העלונים לעילוי נשמת מורנו ורבנו עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל ולעילוי נשמת אסתר ז"ל בת אילנה ופנחס הי"ו

אשר בנחל – שאלות ותשובות

לכבוד הרב הצדיק שלום, ותודה על כל המים החיים מגן עדן שאתם משפיעים עלינו. בזמן האחרון גיליתי שמקטנותי אני חי בסוג של שקר ובהסתרת דברים מקרוביי ומחבריי, ובעקבות דברי רבינו הקדוש על מעלת דיבור של אמת, ברצוני לדעת: כיצד ניתן לזכות למדרגה הזו - לדבר רק אמת? תודה וכל הברכות.

שלום וברכה לנכון קבלתי את מכתבך.

אדם צריך להרגיל את עצמו לדבר רק אמת, כי השקר הוא שנוא מאד מאד, כי הכל בני אדם יקבלו אבל לא שקרן, ורביז"ל אמר (ספר המדות אות אמת סימן כ') האמת הוא פודה מכל הצרות; כמובן שיש דברים פרטיים שלא צריכים לספר לזולת אפילו שהוא שואל אותו, אלא להתחמק בכל מיני תרגילים, ועל זה אמר רביז"ל (ספר המדות אות אמת סימן ב') מותר לשנות בדבר השלום; כי לא כל דבר אדם צריך לגלות לזולת, כי יש דברים פרטיים וכו' או אינטימיים וכו', שאסור לגלות לשני, אדרבה, צריכים להתחמק בכל מיני תחבולות וזה לא נקרא שקר.

אבל בקביעות, אדם צריך רק לדבר את האמת, ורביז"ל אמר (ספר המדות אות הצלחה סימן י"ד) מי שאומר תמיד אמת הוא מצליח; ובוזה שתמיד מדבר שקר זה מגלה שאין לו ביטחון עצמי וכו', ועל ידי זה הוא מתבלבל ותמיד מדבר שקר, עד שאין הדעת סובלתו, ואמר רביז"ל (ספר המדות אות בטחון סימן ה') מי שאין לו בטחון הוא דובר שקרים.

ולכן תתחיל לדבר רק אמת, ואל תפחד משום בריה שבעולם, ואמר רביז"ל (ספר המדות אות אמת סימן י"ג) על ידי אמת העולם נשמר מכל הזקות; כי מדת השקר זו מדה מאד מאד מגונה, ואין בני אדם יכולים לסבול אותה, ואמר רביז"ל (ספר המדות אות אמת סימן כ"א) טוב לאדם שימות, משיחייה ויהיה שקרן בעיני בני אדם.

הקדוש ברוך הוא השומע תפילות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרובה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

מכתבים לאנ"ש

אני מאד מבקש אותך שאל תבלבל את עצמך משום בלבול של דברים שלא שייכים אליך כלל, רביז"ל גילה לנו (סיפורי מעשיות מעשה י"ג מיום ב') החרש שלא שמע כלל מה שקורה בעולם, דייקא הוא חי חיים טובים חיים נעימים חיים מוצלחים וכו', כי כל העולם כולו בוכים וכו', ורק נשמע חסרונות של עצמו ושל אחרים וכו' וכו', ובשביל זה כל אחד דואג וסובל וכו', אבל כשאדם עושה את עצמו חרש מכל מה שקורה בעולם, על ידי זה דייקא חי חיים טובים ונעימים, ולכן אל תהיה בטלן, אל תכנס בשום דבר שלא שייך אליך, ברח מזה, כי חמור עוון לשון הרע מאד מאד, עד כדי כך שאמרו חכמינו הקדושים (עריבין ט"ו): כל המספר לשון הרע מגדיל עוונותיו כנגד עבודה זרה גילוי עריות ושפיכות דמים, כל כך חמור עוון לשון הרע, וכן אמרו (שם) כל המספר לשון הרע כאילו כפר בעיקר, שנאמר (תהילים י"ב) "אשר אמרו ללשונו נגביר שפתינו אתנו מי אדון לנו", ואמרו (בראשית רבה פרשה צ"ח סימן ג') לשון הרע נמשלה כחץ, שמכה ברחוק כך היא לשון הרע דאמור ברומי וקטיל בסוריא; ולכן זה כל כך חמור, כי אחד מדבר עם אנשים על הזולת, והלשון הרע מתקבלת, ומאמללים את האדם שדיברו עליו על לא דבר.